

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

שאלה מספר 2:

בקשה לעיון בחומר חקירה

סנדרה אמת היא אמנית רחוב ותיקה הפועלת בכל רחבי הארץ, ובעיקר בצפון. ציורי הקיר שלה מאוד צבעוניים ובסגנון מיוחד המוכר לרבים. בחודש פברואר הוגש כתב אישום נגד סנדרה בגין הסתה לאלימות, עבירה לפי סעיף 2144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שעונשה הוא עד 5 שנות מאסר (ת"פ 555-02-19), ההליך מתנהל לפני כב' השופטת חדד). בכתב האישום נטען כי סנדרה ריססה בערב ראש השנה העברי (9.9.2018) ציור קיר (גרפיטי) על דלת הכניסה לסניף עכו של בנק "הכספים". בציור מופיעים בכירים בבנק כחזירים המובלים לגיליוטינה לצורך עריפת ראשם.

כשסנדרה פנתה אלייך כדי שתייצגי אותה בהליך הפלילי, היא סיפרה: "לא ציירתי את הגרפיטי הזה, נשבעת! אני יודעת במה מדובר כי אנשי הבנק מחקו אותו רק אחרי החג, אז הוא נשאר כמה ימים וראיתי אותו במקרה כשהלכתי לבקר חברה, אבל זה הכול. זו לא עבודה שלי! מישוהו ניסה לחקות אותי! דווקא יצא לו לא רע בכלל... בכל אופן, בכלל לא הייתי ליד הבנק באותו לילה. אחרי ארוחת החג אצל ההורים שלי שגרים בחיפה נסעתי הביתה והלכתי ישר לישון. אבל מי יאמין לי שהייתי בבית לבדי?!"

בסוף חודש מרץ 2019 התקיים דיון הקראה ובו כפרה סנדרה בהאשמות. בדרך חזרה מהדיון עברת ליד הסניף וראית שבכניסה מוצבת מצלמת אבטחה הפונה לרחוב. בשיחה עם מנהל הסניף הוא אמר: "המצלמה מקליטה 24 שעות ביממה את הכניסה לסניף. בוודאי! אבל אני לא מוכן שתצפי בקלטת מאותו לילה. מה פתאום שאעזור למי שללא ספק פגעה בבנק?"

ביום 1.4.2019 שלחת לפרקליטות מכתב וביקשת לקבל העתק מקלטת ליל האירוע כדי לבסס את טענתה שלא הייתה במקום. שבועיים לאחר מכן, ביום 14.4.2019, השיבה הפרקליטה המטפלת עו"ד צאלח כי המדינה אינה מחזיקה בקלטת ולכן לא מדובר בחומר חקירה שהחוק מחייב למסור. כשהתקשרת לעו"ד צאלח וביקשת שתשיג את הקלטת מהבנק, היא סירבה. לא נותרה לך ברירה אלא לפנות לבית המשפט. לאחר התלבטות החלטת לפנות לבית המשפט לפי סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ולא לפי סעיף 108 לחוק זה.

יש לנסח בקשה לבית משפט לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982, שיורה למדינה לאתר את הקלטת מליל האירוע ולאפשר לך להעתיקה. בבקשה יש להתבסס אך ורק על המקורות המצורפים ועל הידע המושגי שלך במשפטים. על הבקשה להפנות אליהם וליישם. יש להניח כי המקורות המצורפים משקפים את המצב המשפטי העדכני. במקרה שיש לתמוך את הבקשה במסמכים יש לציין אותם, אך אין לנסח את המסמכים עצמם. הבקשה מוגבלת לשני עמודים.

סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 - עיון בחומר החקירה: "הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, [...] לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו;"

ע"פ 4765/98 אבו סעדה נ' מדינת ישראל (1999): "זכות הנאשם לפרוס את הגנתו בבית המשפט היא זכות יסוד. מכוחה – כפי שאף מפורט בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 – זכאי נאשם לעיין בכל חומר החקירה שנאסף נגדו והנוגע לאישום."

בש"פ 2043/05 מדינת ישראל נ' זאבי (2005): "בגדר סיווג החומר לחומר חקירה ולחומר שאיננו כזה משום העדר חשיבותו להגנת הנאשם, ניתן משקל לפוטנציאל הפגיעה האפשרית בערכים מוגנים, הכרוך בהצגת ראייה שאינה מועילה לקיום משפט הוגן. במצב שבו, מצד אחד, הראיה אינה מועילה לקיום משפט הוגן, ומצד שני, הצגתה עלולה לגרום פגיעה בלתי ראויה באדם או בערך ציבורי חשוב תימנע חשיפתו של החומר לעיון."

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

בש"פ 6871/16 **דיסי נ' מדינת ישראל** (2016): "נקבע בפסיקה, כי יש לבחון בידי מי נמצא החומר המבוקש – אם מדובר בחומר המצוי בידי התביעה, ההנחה הניתנת לסתירה כי מדובר בחומר חקירה. ככל שמדובר בחומר שאינו בידי התביעה, הנטייה לקבוע כך תפחת, על אף שייתכנו מצבים שבהם גם חומר כזה יוגדר כחומר חקירה – מקום בו החומר נוגע לליבת המחלוקת והוא צריך להיות בידי התביעה ובשליטתה."

בש"פ 8762/18 **שם טוב נ' מדינת ישראל** (2019): "ככלל, נקבע כי יש למסור לעיון הנאשם כל 'חומר חקירה' שהוא רלוונטי לאישום ועשוי להועיל להגנתו, וכן כי יש לפרש את המונח 'חומר חקירה' ואת תחולתו באופן רחב, הכולל אף ראיות השייכות לפריפריה של האישום."

לידיעתכם, מדבקת הזיהוי הינה לשימוש פנימי ואינה מוצגת לבודק המטלה, לתשומת לבך!

חל איסור לכלול בגוף התשובה פרטים מזהים כלשהם.

ב ה צ ל ח ה !